

UTAN ATT SÄGA HEJ DÅ

av Kerstin Erlandsson-Svevar

omslag Ebba Bonde

Hegas

Kapitel 1

Jag sitter bakom dig på cykeln. Vinden rör om i ditt mörka hår. Solen lyser på oss. Du tittar hastigt bakåt på mig.

– Går det bra? frågar du.

– Härligt! svarar jag.

Jag trampar så hårt jag kan. Det är första gången jag åker tandemcykel.

– Vi kan väl köra ännu fortare! ropar jag.

Men du skakar på huvudet. Vägen är ojämn. Den är full med stenar. Du får styra mellan dom.

Vi susar nerför en backe. Längs kanterna växer höga björkar. Några blad har redan gulnat.

Plötsligt studsar cykeln till. Duns duns, låter det i däcken. I nästa stund ligger vi i diket med cykeln över oss.

Jag hör att du jämrar dig.

Så känner jag din hand under min nacke. Du hjälper mig upp.

– Hur gick det? frågar du oroligt.

Jag ser upp och möter dina vänliga ögon. Du har världens snällaste ögon. Och du är min allra bästa kill-kompis.

– Jag tror det gick bra, svarar jag.

Fast det gör väldigt ont i ena knäet. Men det säger jag inte. Jag är mer orolig för dig.

– Visst gjorde du illa dig? frågar jag.

– Äsch, det är inget. Ett litet sår bara.

Dina ljusa shorts är smutsiga. På benet har du ett långt sår. Det blöder. I gräset

faller några droppar av ditt blod. Grönt gräs. Rött blod.

– Ingen fara, säger du. Det hade kunnat gå värre.

Du kollar noga däcken och styret.

– Cykeln är okej. Kan vi åka vidare eller vill du hem i stället? frågar du.

Men jag vill vända nu. Vill att du ser om ditt sår. Fast det verkar inte så djupt. Ändå har det inte slutat blöda. Några droppar har stelnat. Som små röda tårar.

Solen har gått i moln. Jag fryser och huttrar till.

Du lägger armen om mina axlar. Din kompis-arm värmer.

Kapitel 2

Senare på kvällen ringer mobilen och jag svarar.

- Ska vi plugga ihop? frågar du.
- Ja visst! Kom med en gång.

Jag lägger ifrån mig mobilen och tar fram en ny cd. Den kommer du att tycka om. Det vet jag.

Jag är ensam hemma.

Mamma leder en kurs på tisdagar. Italiensk mat. Hon är kokerska på dagarna, men ändå orkar hon ha kurs.

Och pappa jobbar över. Som vanligt. Egen firma aldrig ledig, brukar han säga. Ibland ångrar han att han startade egen firma.

Min bror spelar fotboll. Han gör inget annat. Hem från skolan. In med ett lass mackor och fem glas mjölk. Och så i väg.

Tio minuter senare ringer du på hos mig.

Jag öppnar. Vi sätter oss på min säng. Där pluggar vi bäst. Helst med låg musik på.

Ibland höjer du volymen. Då är det en låt du gillar extra mycket.

- Hur är det med benet? frågar jag.
- Helt okej.

Åtta plåster har du satt på såret. Det ser ut som en lång orm av plast.

Sedan vi pratat en stund slår du upp läxan.

- Tema på fall, säger du.
- Fall, fell, fallen, rabblar jag.